

naar det forbindes med personlige Præstationer, saaledes at Sneekastning ikke blot paa- byrdes Hartkornet, men at ogsaa personlige Udølsjer finde Sted. De Indvendinger, der have reist sig mod en saadan Fordeling af Sneekastningsarbejdet, ere forskjellige, de ere saaledes blevne hentede derafra, at det ikke vilde være til nogen Nytte med Hensyn til Sneekastningens særegne Natur, der fordrer Hurtighed, at bestemme, at den skulde udredes efter Hartkornet; thi det kunde jo træffe sig, at Folk aldeles ikke vare istand til at skaffe det Mandskab, de efter deres Eiendommens Hartkorn skulde skaffe. Denne Indvending har dette Lovforslag imidlertid søgt at imødegaa ved §§ 6 og 7; § 6 bestemmer nemlig, at Brugere af Gaarde, som ikke ere istand til at præstere det Mandskab, som det efter deres Hartkorn paa- ligger dem at skaffe, skulle indtil en vis Grad være fritagne derfor, naar de derom gjøre Anmeldelse og imod, at de for hver Mand, de ikke ere istand til at tilvejebringe, betale en Godtgjørelse til Sognekassen, medens § 7 søger at tilvejebringe de Kræfter, som muligviis kunde tabes efter § 6, ved at paalægge visse Medlemmer af Samsundet, foruden den Forpligtelse, der ellers paaehviler dem uden Betaling, mod en vis Godtgjørelse at kaste Sne. Jeg kan naturligtviis ikke sige, om den Arbeidskraft, som paa denne Maade vil tilvejebringes, vil blive mindre eller større, end den hidtil har været; for at kunne bestemme det maatte man have statistiske Beregninger, som det naturligtviis ikke har været muligt at skaffe tilveie, men det forekommer mig antageligt, at der snarere vil blive flere end færre Kræfter at raade over. Bestemmelsen i § 6 ville Folk nemlig ikke lettelig benytte, uden de ere nødte dertil — man vil ikke let gaae hen og betale 3 Mk. for en Mand's Udeblivelse fra Sneekastning, med mindre det er nødvendigt — og man har jo desuden ved dette Lovforslag søgt at skaffe Kræfter til Raadighed, som før ikke havde, saaledes f. Ex. de, som uden at holde Dug og Diff føre et selvstændigt Erhverv. De have før været fritagne, men skulle nu efter § 4 medtages. Ligeledes Ciere af Bygninger paa Landet, der svare Bygningsafgift; de have ogsaa været fritagne, men

skulle nu medtages, og endelig paalægges jo, som sagt, § 7 visse Individider en Forpligtelse til at arbejde imod Betaling, hvilken Bestemmelse jo ogsaa nødvendigviis maa tilveiebringe Arbeidskræfter. Jeg troer saaledes ikke, at Sneekastningens særegne Natur skulde gjøre en Bestemmelse om dens Udredelse efter Hartkornet umulig. Man har ogsaa indvendt, og det er en Indvending, som jeg ikke vil nægte, at jeg lægger megen Vægt paa, at det er vanskeligt — man har endog sagt umuligt, men det troer jeg nu ikke — at skaffe en Lov om Sneekastningsbyrdens Udredelse, som passer til alle Forhold, idet nemlig Forholdene ere høist forskellige paa de forskellige Steder: et Sted er der meget Hartkorn og kun faa Individider, et andet Sted er det Omvendte Tilfældet. Jeg troer dog imidlertid ikke, at denne Indvending vil være afgjørende. Udkastet har jo i § 8 søgt at raade Bod herpaa, idet den har overladt Sogneforstanderskabet en stor Raadighed til, rigtignok indenfor visse Grænser, at udvide eller indskrænke den i de første Paragrapher fastsatte Maalestok; derved ville jo de lokale Forhold kunne tages i Betragtning. Det er imidlertid muligt, at der kunde skee en saadan Forandring i denne Paragraph, at der blev en endnu større Raadighed i saa Henseende, navnlig Raadighed til ogsaa at gjøre Forandringer i Forholdet mellem den personlige Forpligtelse og Hartkornforpligtelsen. En saadan Raadighed har Sogneforstanderskabet ikke nu; hvis derimod Ordene „i lige Forhold“ borttages, saaledes som der ifjor fremkom et Omendringforslag om, saa vilde Sogneforstanderskaberne faae Raadighed til ogsaa i den Henseende at lempe Sneekastningen efter Omstændighederne: — Naar en æret Taler har meent, at det maatte være overladt Sogneforstanderskabet at estergive den Mulkt, som fastsattes i § 12, da kan jeg ikke veri være enig med ham; det maa dog vel være Noget, som maa være overladt Domstolene. Naar § 5 bruger det Udtryk: „dog kan, naar den i Bygningen førte Bedrift dertil giver Anledning, den Sum, som ellers skal være lig 1 Td. Hartkorn, forhøies indtil det Dobbelt“, saa bliver denne Forhøielse jo netop en Medsættelse i Sneekastningsbyrden, saaledes at, hvis